

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای اسلامی شهر و روستا

*ادامه روشهای جلوگیری از خطرات ناشی از سوختن ناقص وسایل گازسوز و گازگرفتگی:

- *هر سال قبل از روشن کردن وسایل گرمای، مراقب باشید مسیر دودکش‌ها توسط پرندۀها لانه‌سازی و مسدود نشده باشد.
- *بخش عمودی خروجی دودکش حداقل بایستی سه برابر بخش افقی در نظر گرفته شود و حداقل ارتفاع بخش عمودی بایستی از یک متر کمتر باشد.
- *از تغییر قطر در خروجی دودکش و کم کردن سایز آن خودداری نمایید.
- *جهت جلوگیری از پدیدۀ خطرناک « مکش معکوس » در ساختمانها، لازم است بر روی قسمت زیرین درب ورودی هر آپارتمان از دریچۀ تهویه کرکره ای یا ایفونی مناسب به طول ۲۰×۵۰ سانتیمتر استفاده گردد.
- *زیر دربهای ورودی اطاق خواب‌ها نیز حدود ۳ تا ۵ سانتیمتر باز باشد.
- *قسمت عمودی دودکش باید بر روی پایه‌های مناسب قرارگیرد تا وزن آن به پایه منتقل شود و از کج شدن آن جلوگیری بعمل آید. ضمناً بخش عمودی دودکش واقع بر روی نماها باید توسط بست‌های مناسب به دیوار محکم گردد. همچنین مراقب چرخش کلاهک به سمت زمین باشید در این صورت اینگونه دودکش‌ها کارایی لازم را ندارند و عدم خروج گازهای حاصل از احتراق جان افراد را تهدید می‌کند.
- *عبور دودکش از فضای داخل سقف کاذب و به خصوص حمام ممنوع می‌باشد چون به دلیل پوسیدگی امکان نشت گاز منواکسیدکربن وجود دارد.
- *دودکش باید به بست نگهدارنده مجهز باشد و در محل خود محکم گردد.
- *برای شومینه به دلیل امکان پس زدن گازهای حاصل از احتراق بهتر است از دودکش به قطر ۱۵ سانتیمتر استفاده کرد.
- *حتی الامکان از دودکش‌هایی که از پنجره به بیرون هدایت می‌شوند باید اجتناب نمود. چنانچه ناچاراً دودکش از پنجره به بیرون هدایت شود باید به روش صحیح و کاملاً محکم در محل خروج از پنجره مهار و مجهز به کلاهک شود و حداقل دارای ۱ متر ارتفاع از محل خروج باشد. در صورتیکه هنگام بهره‌برداری و روشن بودن وسیله گازسوز با آزمایش قرار دادن دست بر روی دودکش مشاهده گردید که دودکش مذکور سرد می‌باشد این دودکش باید حذف شود و دودکش دیگری که تا بالای بام ادامه داشته باشد، تعبیه گردد.

نمونه دودکش‌های نامناسب کار گذاشته شده در منازل

اتصال خروجی دودکش به درز انبساط بین دو ساختمان می‌تواند باعث نفوذ گاز منواکسیدکربن از منافذ به هر کدام از این ساختمانها گردد.

*به منظور وجود هوای کافی و پرهیز از سوختن ناقص در وسایل گازسوز باید راه ورود هوا به داخل اتاق‌ها توسط روزنه‌های مناسب در زیر درب‌ها، دریچه‌های کرکره‌ای ایجاد شود. این موضوع به ویژه در اتاق‌های کوچک و فضاهای زیرزمینی از اهمیت و حساسیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است. باید دانست که معمولاً یک بخاری جهت سوزاندن کامل سوخت حدود ۱۵ برابر حجم گاز مصرفی به هوای تازه نیاز دارد. یک بخاری معمولی خانگی باید ۱۵ متر مکعب در ساعت هوای تازه دریافت کند تا قادر به سوزاندن مناسب گازطبیعی باشد. بنابراین ملاحظه می‌شود که منافذ ورود هوا چه تأثیر حیاتی در این رابطه دارند.

*مسدودشدن دودکش لوازم گازسوز حتی در حد جزئی باعث ناقص سوزی و پس زدن گازهای سمی به فضای اتاق می‌شود. همواره از مسدود نبودن دودکش‌ها اطمینان حاصل فرمایید.

*به منظور نصب دودکش وسایل گازسوز از کمترین تعداد زانو استفاده شود.

*توصیه می‌شود در طراحی و ساخت ابنیه نوساز، دودکش کلیه وسایل گازسوز پیش‌بینی شود و نقشه مربوطه توسط مهندس ناظر تأیید گردد. نصب دودکش بعد از اتمام پروژه بر روی نما در ساختمان‌های جدید الاحداث کاملاً بی‌مورد می‌باشد.

*مراقب باشید البسه آویزان شده شما در تراس، دودکش همسایه پایین را مسدود ننمایید.

*دودکش و اتصالات مربوطه در حیاط خلوت و داکت‌ها باید حتماً دارای بست و تکیه‌گاه مناسب باشد.

*دودکش‌های آجری به دلیل نفوذ گاز از درزها به سایر قسمت‌ها خطرناک می‌باشند.

* قطر دودکش شوفاژ باید براساس ظرفیت مربوطه طراحی شود. ضمناً حداقل قطر برای کمترین مصرف دستگاه های شوفاژ ۲۰ سانتیمتر پیشنهاد می شود.

* برای کلیه آبگرمکن های دیواری دودکش به قطر ۱۵ سانتیمتر به بالا پیشنهاد می شود.

* دریچه دودکش باید بالاتر از وسیله گازسوز قرار گیرد و نصب هرگونه دودکش از ارتفاع دستگاه به سمت ارتفاع پائین تر از وسیله گازسوز به سمت زمین جداً خطرناک است و موجب پس زدن محصولات سمی احتراق می گردد.

* به ازای هر زانو ۹۰ (نود درجه) در دودکش، لازم است به ارتفاع بخش عمودی اضافه گردد. دودکش ها باید به محل خروجی دستگاه گازسوز متصل شده و همواره با شیب بالا رونده به سمت بالا برود و به هیچ عنوان در طول مسیر با وسایلی مانند لوله آکاردیونی یا زانویی به سمت پایین برنگردد و از زانویی ۹۰ درجه حتی المقدور خیلی کم استفاده شود.

* حتی الامکان در آپارتمان های زیر ۵۰ متر مربع سیستم گرمایش بوسیله شوفاژ انجام شود و از وسایل گرمایشی همچون بخاری یا آبگرمکن دیواری استفاده نشود.

* ساخت حمام در کنار شوفاژخانه خطرناک و حادثه سازی باشد.

* نصب دو وسیله گاز سوز شومینه و بخاری در آپارتمانهای کوچک و استفاده همزمان از آنها می تواند آثار جبران ناپذیری را به بار آورد.

* هرگونه نشستی لوله های آب گرم خطرناک می باشد چون در این صورت باعث مدام سوزی آبگرمکن گازی می شود. این موضوع باعث مصرف سوخت بیشتر، اکسیژن بیشتر، و در نهایت بروز خطر احتمالی می شود.

* اگر در منزل دچار سردرد، سرگیجه، و تهوع می شوید علت می تواند در وسایل گازسوز نیز باشد. معمولاً در اثر نبودن هوای کافی و عیوب وسایل گازسوز عمل احتراق مختل می گردد و گازهای مضر و خطرناک تولید و در سطح خانه پخش می شود که موجب عوارض بعدی می گردد.

* داکت مسیر دودکش ها و آپارتمان ها در بالای بام و طبقه همکف در ابتدا و انتها حتی الامکان باید باز و به فضای آزاد راه داشته باشد تا اگر نشستی در مسیر دودکش بوجود آمد به بیرون هدایت شود و به داخل ساختمان نفوذ نکند.

